

— Država Wyoming ima 97,14 kv. milj površine.

KANADSKA DOMOVINA

Iz slovenskega Toronta

Oživel je ideal

"Združene Slovenije"

Letos smo svobodni Slovenci po vseh večjih naselbinah obhajali spomin na slovensko osvobodilno vojno pred 50 leti: v New Yorku, v Torontu, v Clevelandu, v Buenos Airesu in drugod. Obhajanje je bilo več kot samo obhajanje spominov, saj itak ni več veliko ljudi med nami, ki so sami doživljali tiste dni. Spomini na dogodke, ki so našemu narodu prinesli vsaj delno svobodo leta 1918, so rodili močne politične želje Slovencev; te so se okrepile v skupno voljo po večernem delovanju. Naj omenim samo nekaj znakov te skupne volje ter nekaj smeri njenega udejstvovanja.

Ob letošnjem narodnem prazniku je bilo mogoče opaziti praktično težnjo zblizevanja in zbiranja različnih političnih silnic, ki so navzoče in aktivne v slovenski politični emigraciji. Niso sicer še premagana vsa ozkošča in sebična skupinska nagnjenja, toda pota do konstruktivnega dialoga so ugledane. In to je brez dvoma uspeh tega zlatega jubileja.

Do tega uspeha pa je pripeljala večja jasnost o slovenski problematiki. Ali se ni v zadnjih 50 letih premalo govorilo in pisalo o Združenih Sloveniji iz l. 1848? Vse mogoče zavese so ta narodni ideal zastirale celo stoletje. Letos pa smo se vendar približali narodni zrelosti vsaj v zahtevah. 31. oktobra letos je bila v Buenos Airesu, Argentina, objavljena "Izjava Narodnega odbora za Slovenijo". (Žal, da je bila objavljena samo tam doli in ne istočasno tudi po drugih prestolih zdemske Slovenije!) In ta izjava pravi:

"Silnic, ki določajo bistvene osnovne okolnosti usode našega naroda, se odteje niso premaknile, ne bistveno spremenile. Slej ko prej, v celem vzponu novega veka stremimo Slovenci po zedinjenju vsega narodnostnega ozemlja v naši lastni narodni državi."

To je zahteva po "Zedinjeni Sloveniji". Zlati jubilej slovenskega osvobodilnega boja je nas Slovence zopet pokazal svetu in sicer take, kakršni smo: v kulturni družini nas ni treba biti sram; v demokratičnih institucijah svobodnega sveta se znamo obnašati in doprinesiti svoj delež; v gospodarstvu smo trdni in kadar gre za naše skupne narodne interese, znamo stisniti skupaj. Svet je ponovno slišal pravo in resnično stran naše revolucije med vojno, ko smo bili demokratični protirevolucionarji predstraža v odporu proti komunističnemu navelu na svobodni svet. Kar ta svet poskuša danes, smo mi že pred 25 leti začeli z vso resnostjo in tudi doprinesli svoj krvni davek.

Letošnje narodno praznovanje je bil končno tudi križ v svet, da hočemo za naš narod svobodno. Slovenski svobodnjaki po svetu so govorili, pisali in zahtevali to, česar narod doma ne more in ne sme izpovedati. Narod, ki vztraja na svoji zemlji že 1400 let, je za to vztrajanje gotovo zaslužil polno svobodo. Narod, ki je v svoji 1400-letni zgodovini videl padati cesarske in kraljevske prestole, bil priča, kako so sostopal propadanju mogočnih brez dvoma gre svoji lepi svobodi nasproti, saj je že tokoli svojega znoja in krvi prelil zanjo. Ob 50-letnici slov. narodnega osvobodjenja je tudi svobodni svet slišal to narodno zahtevo.

In še nekaj naj omenim, na kar moramo biti pozorni, da bomo nekoč lahko tudi ponosni. Letošnjega praznovanja se je udeleževal tudi naš mladi rod, naši mladi otroci, ki so naše nadaljevanje. Zato je praznovanje narodnih praznikov izročanje naših izročil v mlajše roke, dajanje dote našim sinovom in hčeram, prenašanje odgovornosti, ki nam jo je naložila zgodovina na mlajše rame. Tudi ta naloga je z narodovega stališča važna. Narodu samo škodi, kdor pravčasno ne spozna znakov za umik in kdor ne zna ob pravem času predati sinu, kar je prejel od očeta. Na sinovih pa je, da so pripravljeni sprejeti doto, ki ni v zlatu in ne v bogastvu, temveč v delu in znoju in v molitvi za narodovo bodočnost.

Takole zaključuje izjava NO za Slovenijo: "Mi vsi, ki smo se izkrvavelega naroda, mislimo le eno: kako bi vse svoje moči zastavili za obnovo svobode v domovini, kako bi vsemu slovenskemu narodu zgradili skupen dom v svobodni, demokratični Zedinjeni Sloveniji."

Dan obračuna

Tako bi mogli imenovati dan, ki ga vsako leto pripravi naš denarni zavod Hranilnica in Posojilnica slovenskih župnij v Torontu. To je dan zborovanja, obračunov in volitev, to je vsakoletna konvencija delničarjev tega denarnega zavoda. Po naše pa temu pravimo občni zbor.

Ta bo letos v nedeljo, 17. novembra 1968, ob 2h popoldne v cerkveni dvorani na 609 Manning Ave. Spored občnega zbora bo običajen. Člani vseh treh odborov bodo poročali o delovanju zavoda skozi poslovno dobo. Člani bodo spraševali in dobivali odgovore. Tako bo zadružna misel dobivala novega zagona in se bo globlje vtisnila v prepričanje navzočih. Člani bodo tudi glasovali o razdelitvi dobička, to je o dividendah in o vračanju obresti tistim, ki so imeli denar izposojen. Končno bodo pa še volitve novih odbornikov, ker vsako leto poteče poslovna doba nekaterim odbornikom. Vsak izvoljen odbornik služi 3 leta. Lahko ponovno kandidira in sme biti ponovno izvoljen. Nedelja 17. novembra bo torej dan obračuna, ki naj bi se ga udeležili vsi člani. Na svidenje!

Preds.

Trudeau vidi nevarnost za državljansko vojno

Predsednik zvezne vlade se ne boji komunizma in fašizma, tudi ne atomske vojne, pač pa državljanske vojne.

KINGSTON, Ont. — Predsednik zvezne vlade Pierre Elliott Trudeau je na tukašnji univerzi v razgovoru s kakim poldrugim tisočem študentov dejal, da ga manj skrbi "berlinski zid, kot to, kar se lahko zgodi v Chicagu ali v New Yorku ali v naših lastnih velikih mestih v Kanadi". Študentje so ga vprašali, kaj misli o Nixonu in njegovi nameri okrepiti oborožene sile ZDA in NATO. Ali bo Kanada pri tem sodelovala ali bo ostala pri svojem načrtu zmnjšanja svojih vojaških obveznosti v Evropi.

P. E. Trudeau ni maral nič reči o Nixonu in njegovih napovedanih načrtih, dejal jim je le, da jim lahko nakaže smer za razmišljanje in nato nadaljeval: V prav stvarnem smislu sta civilizacija in kultura v Severni Ameriki bolj ogroženi od notranjih neredov kot od zunanjega pritiska. Sedanji neredi in teža-

ve v velikih mestih Združenih držav utegnejo kar resno privesti do velikih uporov in utegnejo motiti družabni red in družbeno ustaljenost. Če pride v prihodnjega pol ducata let do večjih izgrediv in do začetkov državljanske vojne v Združenih državah, potem ni dvoma, da bodo ti pljusniki preko meja in vplivali na zapostavljene v Mehiki in v Kanadi.

"Mi nismo ogroženi od komunizma ali fašizma ali celo od atomskih raket v taki meri kot od dejstva, da gre vsak večer dve tretjini sveta lačnega spat ter da veliki deli naše družbe ne najdejo izpolnitve njihovih ciljev v naši družbi," je razlagal Trudeau svoje gledanje na sedanje razmere v svetu.

Trudeau je prišel sem, ker mu je univerza podelila časten pravni doktorat. Po sprejemu tega je imel kratek vljuden priložnostni govor. Svoje misli o položaju na svetu, v Ameriki in Kanadi je razložil v enournem odgovorjanju na vprašanja študentov. Vse je potekalo mirno in na akademski višini, brez kričanja, prekanja in vpadanja v besede.

L. Ambrožič st.:

OBLJUBA DELA DOLG LX.

Tudi je bil doma velik sadni vrt, večina samih starih dreves vseh vrst, pa tudi njih sorta je bila tako stara, da za trg ni bilo dosti izbire. Gambocvi in kosmači, pa še nekaj malega drugih vrst je bilo za ljubljanski trg, vse drugo smo sušili, tistikrat še kar v krušni peči. Jabolka smo prerezali, hruške in češnje, kadar je bila za te letina, pa kar cele. Zakurili so peč kot za kruh in kadar je bila dovolj razbeljena, so nasuli svežega sadja vanjo. Nekaj jabolčnih krljev in drobnejših hrušk je bilo že v prvih 24 urah suhih. Treba je bilo odbrati, kar je bilo suhega, drugo pa nasuti nazaj poleg na novo nasutega svežega sadja. Suhega sadja je bilo vedno prihiši, če le ni bilo par let zaporedoma tako slaba letina, da nismo mogli nič nanovo nasušiti. Odpadlo sadje, ranjeno, črveno in vse, kar ni bilo za drugo rabo, smo namočili za žganje. Tega smo vsaj nekaj, več ali manj, kakršna je bila letina, nakuhali.

Zganje iz mešanega sadja je bilo zelo dobro. Zelo dobro je teknilo za malico: glažek domačega, kruh iz mešanega žita (soršani kruh) in orehi, celi, da si jih sam sproti trl. Vsi "kejki in Tom colinsi" naj se skrijejo pred tem. Mleka je bilo doma dovolj in tudi kak prašič je zacvilil takole

pred božičem in morda še kakšen pozneje, če ni bil oni dosti — ta vel'ke sorte, kakršnega je tudi mesar dobil itd.

Na vse tako in enako sem mislil, ko sem se odločal za dom, pa mi vse to ni nič kaj ugajalo in me navduševalo za preseljanje v popolnoma drug položaj. Seveda sem vse take misli in premišljevanja potožil tudi gospodarju, pri katerem sem bil v službi, saj sva se dobro razumela. Pa mi nekoč reče: Ti, kaj pa če bi ti poskusil tam s trgovino. Vedel je seveda, da tam ni kak večji center vedel pa tudi, da je precej velika okolica, raztresene male vasi in posamezne kmetije, ki imajo precej daleč do trgovine. Malo me je s tem presenetil, pa ko sem vse bolj natančno premislil, sem se pa odločil in mu pritril. Poskusimo, sem dejal. Če ne bo šlo, saj neham lahko, kadar hočem. Kmalu nato sem zaprosil za koncesijo in doma dal preurediti spodnji prostor in vse drugo urejati.

Odšel sem domov — sedaj za stalno. Vsaj mislil sem tako. Do smrti — kakopak. Najmanj nisem mislil na to, da bom kdaj v Kanadi — in to celo večkrat čakal na smrt. Do sedaj sem jo še vselej odnesel. Kako bo za naprej, ne vem. Morda bom le počakal stotega leta, da bom dobil zastoj nove zobe. Tako pogodb imam z zobozdravnikom dr. Verbičem. Če bi pa on bil takrat že upokojen, bo pa plačal nekomu drugemu, da mi jih bo napravil. Taka je pač pogodba.

Odkar se je zadnjič zgodilo tisto, ko sem prej osem mesecev hodil v "kljuko" in mi zdravniki niso vedeli pomoči, sem lezel počasi po stopnicah, pod katerimi je slučajno prišla žena in počakala, da bi jaz odšel mimo. Pa se mi je sredi stopnic zavrtelo in spodmaknilo in sem padel ravno proti vratom. Gotovo bi predrl šipo in mrežo, ob tem pa razbil "bučo", pa me je žena ušla. Hotela me je obdržati, ker je pa bila teža prehuda, me je pahnila — bolje odložila, od sebe in od vrat, da sem padel, kakor sem dolg in širok, po hodniku in obležal. Brez števila zvezd sem videl in posvetilo se mi je, kot bi atomska padla. Čez malo časa so mi pomagali v posteljo, vzel sem trikratno dozo tablet proti bolečinam in kmalu zaspal. Čez nekako tri ure sem se prebudil in ležal lepo na desni strani, kar prej nisem mogel vseh osem mesecev niti za trenutek, in nobene bolečine ni bilo več. Sam sebi bi kmalu ne verjel tega. Prej skozi ves čas tako hude bolečine brez prestanka, sedaj pa naenkrat nič... Kaj se je

zgodilo? Gotovo je bil v kolku ujet med kost in vštupnjen živec ali morda meso, ne vem; pa me je žena tako srečno odbila, da sem padel tako, da se je tista kost premaknila; živec ali meso se je sprostilo in zopet prosto zadihalo. S tem je prišla v menaj zopet nova korajža. Zopet je upanje tukaj, da bom dočkal zastojnih zob. Moj oče so bili stari točno 90 let, ko so umrli. Jaz si pa mislim, da kakih 10 do 15 let še lahko živim dalj kot pa tak star mož, kot so bili naš oče. Kaj pravite?

No, pa pojdemo iz Kanade nazaj domov. Odšel sem torej "za stalno" domov. Pripravil sem vse, naročil specerijsko in galanterijsko blago in odprl malo trgovino. Poskusil sem in šlo je. Počasi, po malo je pritekal denar. Vse je bilo v miniaturni. Prej v Poljčanah in Prevaljah, kakor tudi v zadnji ljubljanski službi so veliko kupovali na mesečne knjižice. Pa smo vedno okrog prvega v mesecu, dva, tri dni kasirali nad 100,000 dinarjev. Ker je začetek bil še kar primeroma dober, sem dal sezidati hišo ob cesti Ljubljana-Polhov gradec, pri odcepu ceste na Sv. Katarno. In to samo za trgovski lokal spodaj, zgoraj pa malo stanovanj s kuhinjo. Še predno sem se vselil s trgovino v novo poslopje, sem moral začeti resno misliti na ženitev. Vsega tega ne bo mogoče vzdrževati brez pridnih rok neke nove gospodinje. Zgoraj na domačiji smo imeli fantauslužbenca. Kadar sem moral po raznih potrebah od doma, me je v trgovini nadomestoval seštra. Vendar to v nedogled ni moglo iti, zlasti še, ker sestra ni bila pri dobrem zdravju. Saj je 18 let živila samo z eno ledvico.

Ker v ljubavnih rečeh nisem bil dosti na tekočem, menda sem bil vedno razen na Štajerskem par mesecev preveč zaposlen, v službi ali v društvi ali pa v obojem, da ni bilo nikdar časa za kake ljubezenske nagibe, zato sem šele sedaj začel resno misliti nato. Začel sem ogledovati malo tu malo tam, pa nikjer ni hotelo samo steči. Kake večje muje se nisem poslužil nikjer. Mislil sem si: dobil bom tisto, katera mi je namenjena, pa če se mujam ali ne. In res je bilo tako, čeravno nisem nič premišljeval, katera naj bo ta.

Ko sem nekoč bil v Ljubljani, sem po opravljenih poslih šel na pol litra v konzumno klet, kjer je bila poslovodkinja restavracije in drugih kletnih prostorov ona, splošno znana Lenčka, o kateri sem že parkrat nekaj zapisal, ki sem jo poznal še iz Dobrave pri Črnučah, pozneje sem jo srečal pri Rogovileu na Črnu-

čah, nazadnje pa sva bila zaposlena oba pri istem podjetju. Tudi o tem sem že nekaj zapisal. Jaz sem bil nato poslan na Štajersko v Koroško, ona je pa ves čas vodila takozvano konzumno klet. Ko sem prišel iz Koroške nazaj v Ljubljano, sem bil večkrat v tej kletni restavraciji in večkrat sva govorila o tem in o nem, nikdar pa ne o kakih ljubezenskih rečeh. Brez dvoma sva bila prijatelja in sva se rada videla, kot že dolgo poznana.

Tokrat sem jo med pogovorom vprašal, če bi me hotela za moža in priti k nam za "tavnado". Pa mi je brž odgovorila pritrdilo. Po pravici povedano je dejala, da že dolgo moli zame... To mi pa ni povedala ali zato, da bi me dobila za moža, ali kar tako, da bi ostal fejest fant... Ni važno zakaj, važno je, da je molila, saj molitev nikoli in v ničemer ne škoduje.

Ker še ni bila nikoli pri nas, čeravno se je dobro poznala z našimi domačimi, sem jo povabil, naj pride v kratkem enkrat k nam na ogled. Pa je res kmalu prišla. Ni ji bilo to težko, ker je vse naše poznala, ko so prihajali ob raznih opravkih v Ljubljani in Konzumno klet na kako malico. Zlasti sta se sestro dobro razumeli. Kar vse je šlo čisto po domače v vsem in sklenila sva, da začneva takoj s pripravo. In čimprej jo končava, tem bolje bo.

(Dalje sledi)

"Pravda" napada češke in slovaške 'revizioniste'

CLEVELAND, O. — Včerajšnja moskovska Pravda, glavno glasilo Komunistične partije ZSSR, je obsodila vodilne misli liberalnih reform, ki so jih od začetka letošnjega leta skušali uvesti na Češkoslovaškem. Seveda je obsodila s tem tudi liberalne vodnike ČSR, čeprav jih ni imenoma navedla. To je prvi sovjetski napad na vodnike ČSR od dni po zasedbi v preteklem avgustu. Smatrajo ga za podporo konservativni skupini v Komunistični partiji v ČSR, ki bo na zasedanju Centralnega komiteta, kot je jasno pokazala na zborovanju v Pragi preteklo nedeljo, poskušala zrniti z vodstva liberalno skupino Dubčeka in tovarišev in se sama povzpeti na njo.

Napad "Pravde" je sledil napadu na Dubčeka in Černika v glasilu Komunistične partije Vzhodne Nemčije "Neues Deutschland" koncem tedna. Napad v nemškem komunističnem glasilu je bil oseben, Dubček in Černik sta bila v njem imenovana. Nemški tovariši ju ne smatrajo več za "tovariša", ta naslov so v svojem časopisnem napadu na nju opustili. Prijeli so ju tudi zato, ker nista dovolj odločno nastopila proti demonstrantom v Pragi na dan 51. obletnice boljševiške revolucije.

Pogajanja med Ameriko in Španijo o vojaških oporiščih se premaknila

WASHINGTON, D.C. — Pogajanja o vojaških oporiščih ZDA v Španiji se že dolgo vlečejo. V septembru so popolnoma zastali, ker ni bilo mogoče doseči dogovora o podpori, ki naj jo ZDA dajo Španiji. Ta je zahtevala \$650 milijonov. Koncem tedna bosta prišla, tako trdijo v državnem tajništvu, v Madrid državni tajnik Rusk in šef skupnih glavnih stanov general Wheeler in skušala doseči sporazum.

Kompromisu bo najbrže žrtvovana postojanka v Torrejonu blizu Madrida, ki pa ni najvažnejša, pa bode Španijo v oči. Bojijo se namreč, da bi postojanka v slučaju vojne bila napadena z atomskimi bombami. V tem slučaju bi bil v nevarnosti sam Madrid. Ostale naj bi ZDA oporišča Rota, kjer je pristanišče za naše atomske podmornice, in letališči v Saragozi in Moronu. V Washingtonu upajo, da bo Španija

sedaj zahtevala le \$400 milijonov, ponudili ji bodo \$150 milijonov, ameriški kapital pa naj bi financiral nekaj španskih gospodarskih objektov.

Ker se Španija močno jezi na Ameriko, je porabil tudi nemški kancler dr. Kiesinger svoj zadnji obisk v Madridu, da podpre ameriške težnje. Nemška beseda zaleže namreč v Španiji več kot beseda katerekoli druge NATO države.

Johnson še vedno misli na sestanek z vodniki Sovjetske zveze?

WASHINGTON, D.C. — Odgovorni viri trdijo, da L. B. Johnson še vedno preudarja o možnosti sestanka z vodniki Sovjetske zveze, čeprav gre njegova določba že naglo h koncu in se novi predsednik že pripravlja na sprejem narodnega krmila. Johnson bi rad začel razgovore o omejitvi atomskega in raketnega oboroževanja z vodniki v Kremlju, da bi veljal pred zgovodino kot zagovornik miru in svetovnega sodelovanja pri čuvanju svetovnega miru.

Sestanek z vodniki v Kremlju je bil dogovorjen in bi moral biti v nekaj urah objavljen, ko so sovjetske čete vdrele v ČSR in je bilo treba misel nanj odložiti, dokler se svet ne pomiri. Zdi se, da Johnson misli, da je do take "pomiritve" že prišlo in da sestanek lahko tvega.

Predsednik L. B. Johnson je prepričan, da je ustavitev ameriških letalskih in drugih napadov na Severni Vietnam vplivala dobro na svetovno in domače javno mnenje in vsaj ogladila, če že ne naravnost odprla pot do sestanka z vodniki v Kremlju. Po vsem sodeč se mož moti, ker tako želi, da bi bila to resnična!

LEPO PROSIMO:
Poravnajte zapadlo naročnino že ob prvem obvestilu.
Prihranite nam delo in nepotrebne stroške.
Omogočite našemu listu dober nadaljni razvoj.
Hvala!

CLEVELAND, O.

Ženske dobijo delo

Iščemo pomočnico
Slovenska gostilna v Euclidu išče pomočnico, Slovenko ali Hrvatice, srednje starosti. Kličite 531-9782. (222)

Female Help Wanted
BARMAID — DAYS 12-6
PETERLINS LOUNGE
5501 St. Clair Ave.
(225)

MALI OGLASI

Sobe se oddajo
Tri čiste sobe se oddajo starejšim, čistim ljudem, zakoncem ali samcu. Vpraša se na 1196 Norwood Rd. (222)

Na Indian Hills
je naprodaj hiša z 2 spalnicama, aluminijasta obloga, 1½ garaža, izgotovljena rekreacijska soba.
KINKOPF REALTY 531-6346
(222)

POZOR
Kadar nameravate kupiti ali prodati vašo hišo, lot, prazno zemljo ali farmo, kličite nas. Točna postrežba.
JOHN KNIFIC REALTY
481-9980 820 E. 185 St.
(Tues.X)

V najem
5-sobno stanovanje z garažo, zgoraj, se odda v najem v bližini Sv. Vida. Za pojasnila kličite HE 1-0161.
(221)

Naprodaj
Hiša za eno družino, 6 sob, vse na enem, v dobrem stanju, zidana garaža za 2 avta, v okolici sv. Vida. Kličite 881-1489.
(222)

ENAK VZOREC — V Parizu so prišli na misel, naj bi zunanost avtomobila bila enaka po vzorcu obleki lastnice. Nastalo je to, kar vidite na sliki.

Jerzy Zulawski:

NA SREBRNI OBLI

ROMAN

Za zdaj pa so morali misliti na to, da jim je prebroditi gorato, brezračno in brezvodno pustost višavje, ki pokriva vso Lunino polkroglo, obrnjeno k Zemlji. To ni bila malenkost. Lunin obseg znaša skoraj 11.000 km; če bi torej padli, kakor so pričakovali, na sredino k Zemlji obrnjenega koluta, bi morali prepotovati najmanj 3000 km, preden bi prišli v kraje, kjer bi mogli dihati in živeti. Projektil v obliki podolgovatega, na eni strani stožčasto priostrenega valja — je bil zgrajen tako, da bi se lahko spremenil v zaprt avtomobil, in dobro preskrbljen z zalogami zgoščenega zraka, voda, živeža in goriva, ki bi petorici ljudi zadostale za celo leto, torej še za dlje, nego je bilo treba za pot na drugo stran Lune.

Razen tega so potniki vzeli s seboj precej orodja, majhno knjižnico in... psico z dvema mladičema. Bila je to lepa in velika angleška ptičarica, last Tomaža Woodbella, ki so ji pred odhodom dali primerno ime Selena.

Na vse to je opozorila spomenica asistenta v K... Kmalu zatem so objavili rokopis.

Rokopis sam je napisal na Luni v poljskem jeziku Jan Korecki, udeleženec prve odprave. Napisal ga je v treh delih, ki so jih ločila velika časovna razdobja, a so bili povezani v celoto: bila je to povest o prečudni usodi in prigodah brodolomca, vrženega na kopno, ki visi v svoji sinjini 384 milijonov metrov nad Zemljo.

Sledi dobesečen ponatis prve izdaje rokopisa, ki ga je pritevil asistent observatorija v mestu K... u.

PRVI DEL ROKOPISA
DNEVNIK POTOVANJA
Na Luni, dne...

CHICAGO, ILL.

HOUSEHOLD HELP (COUPLES)

COUPLE FOR HOUSEKEEPING
Live in Separate 5 rm. quarters. We have 3 school age children. 5 1/2 or 6 days. Salary accordingly. Fef's.
Call after 8 p.m. 469-5998
(220)

HOUSEHOLD HELP

BABY SITTER—MOTHER'S HELPER wanted for Tues., Wed., Thurs. noon to 5 p.m. for baby 8 mo. and girl 3. Winnetka Northfield area or own transportation. 446-5484
(219)

HOUSEKEEPER—Live in.
No. Sub. Area. Own rm. ba. & TV. Ref. 5 days, \$60 to start. Paid Vacation. Call 446-4044
(221)

GENERAL HOUSEWORK — CHILD CARE
Munster Area. New Air-Cond. home. Own Rm. Bath, TV \$50 wk. Other help. Exp. Recent. Refs. Required. SA 1-1513
(220)

BUSINESS OPPORTUNITY

BUTCHER-and/or DELICATESSEN
Modern, fully equipped in NW suburb. Estab. Grocery Store.
Call 766-9756
(221)

REAL ESTATE FOR SALE

MEDINAH
2 1/2 acres. 5 1/2 rm. fr. hse. lge. 2 car gar. 1 blk. No. of R.R. sta. on Medinah Rd. Walk. dist. Gram. & High Schools. \$32,500.
LA 9-6425

Moj Bog! Kakšen datum pa naj postavim?! Strašna eksplozija, ki nas je vrgla z Zemlje, nam je razbila tisto, kar imamo tam za najtrajnejše, razbila in po kvarila nam je čas. Zgroziš se že ob sami misli, da tukaj, kjer smo, ni let, ni mesecev, niti ne dni, naših kratkih razkošnih dni... Ura mi pravi, da je minilo že nad štirideset ur od trenutka, ko smo padli sem; padli smo ponoči, sonce pa še zdaj ni bilo. Upamo, da ga uzmemo čez dobrih dvajset ur. Vzide in pojde po nebu leno, devet in dvajsetkrat bolj počasi kakor pa tam na Zemlji. Sijalo bo 354 ur nad našimi glavami, potem pa bo spet noč, trajajoča 354 ur. Po tej noči zopet dan, ravno takšen kakor prejšnji, in zopet noč in zopet dan — in tako brez konca, brez spremembe, brez letnih časov, brez let, brez mesecev...

Ce doživimo...
Sedimo brez dela, zaprti v svojem izstrelku in čakamo sonca. O, to strašno hrepenenje po soncu!

Noč je kajpada jasno, neprijetno jasnejša od naših zemeljskih noči ob polni luni. Velikanski kolut Zemlje visi nad nami nepremično na črnem nebu blizu zenita in obliva z belo svetlobo to neznansko puščobo okrog nas. V tej čudni svetlobi je vse tako skrivnostno in mrtvo... In mraz... Oh, kako strašen mraz! — Sonca! Sonca!

O'Tamoru se od padca še vedno ni vrnila zavest. Woodbell ga ne zapusti niti za trenutek, četudi je sam ranjen. Boji se, da si je O'Tamor pretresel možgane, in ima le malo upanja. Na Zemlji — pravi — bi ga ozdravili! Toda tukaj, v tem zoprnem mraku, kjer nam je skoraj edini živež zaloga umetne beljakovine in sladkorja, kjer moramo varčevati z zrakom in vodo... Bilo bi strašno, če bi izgubili O'Tamora, ravno njega, ki je duša naše odprave!

Jaz, Varadol in Marta — in celo Selena z obema mladičema — smo zdravi. Zdi se, da Marta nič ne vidi in ne čuti. Samo ozira se po Woodbellu, vznemirjena zaradi njegovih ran. Srečni Tomaž! Kako ga ljubi ta ženska!

Oh, ta mraz! Zdi se mi, da se naš zaprti projektil obenem z nami spreminja v kos ledu. Pero mi uhaja izmed odrevenelih prstov. O, kdaj bo vendar že

V BLAG SPOMIN
TRETJE OBLETNICE SMRTI
DRAGEGA SOPROGA

John "Tex" Erzen

ki je umrl 12. novembra 1965
Leta tri so že minila odkar si Ti zapustil nas, a spomin v naših srcih bo ostal na večni čas.

Solze tečejo neštete, tužno bije mi srce. Smrt pobrala mi je Tebe, moja nada, moje vse!

Zalujoči:

soproga FRANCES
in DRUGI SORODNIKI
Euclid, Ohio 12. novembra 1968

vzšlo sonce!

Isto noč, 27 ur pozneje O'Tamoru je čezdalje slabše; ne moremo si delati praznih upov — pričena se že agonija. Tomaž, ki je bedel ob njem, je pri tem pozabil na lastne rane in je sam tako oslabil, da je moral leči. Marta ga nadomestila pri bolniku. Od kod jemlje ta ženska toliko sil? Odkar se je otrepla prve zmedenosti po padcu, je najbolj delavna med nami vsemi. Zdi se mi, da še ni spala.

Ah, ta mraz...
Varadol brezčutno ždi in molči. Na njegovih kolenih se je zvila v klobčič Selena. Varadol pravi, da jima je tako obema topleje. Mladiča smo položili na posteljo k Tomažu.

Poskušam spati, pa ne morem. Mraz mi ne da spati in ta pošast na svetlobo Zemlje nad nami. Videti je samo še nekaj nad polovico njenega koluta. To po-

V BLAG SPOMIN
PETE OBLETNICE SMRTI
NAŠEGA DRAGEGA OČETA

John Mivec

ki je preminul 12. novembra 1963.

Pet let je že minilo, od koder Tebe več med nami ni; Ko spominjamo se na Te, Še solzne naše so oči.

Srčno smo Te ljubili, na Te ne bomo pozabili. V spominu boš ostal nam, dokler ne združimo se v raju, tam nad zvezdami.

Zalujoči:

ANA MIVEC in MARY KAUCNIK, hčerki;
JOHN MIVEC in FRANK GRDANC, sinova.

Cleveland, O. 12. nov. 1968.

meni, da bo sonce kmalu vzšlo. Ne znamo natanko preračunati, kdaj se bo to zgodilo, ker ne vemo, na kateri točki Lune se nahajamo. O'Tamor bi to lahko izračunal iz položaja zvezd, pa leži v nezavesti. Namesto njega se bo moral Varadol lotiti tega dela. Ne vem, zakaj odlaša.

Po naših računih bi bili morali pasti na Sinus Medii, toda sam Bog vedi, kje smo prav za prav. Na Sinus Medii bi moralo o tem času že sijati sonce. Najbrže smo padli dalje proti "vzhodu", kakor imenujejo na Zemlji to stran Lune, kjer bo za nas zahajalo Sonce — vendar pa ne posebno daleč od središča Luninega koluta, kajti Zemlja stoji nad nami skoraj v zenitu.

Toliko novih čudnih vtisov se mi vsiljuje, da jih ne morem ne zbrati ne urediti. Predvsem to nezasišeno občutje lahkoče, ki me navdaja naravnost s strahom... Že na Zemlji smo vedeli, da nas bo Luna, ki je 49 krat manjša in 71 krat lažja od Zemlje, pritezala šestkrat slabše, čeravno smo bliže njenemu težišču; toda vedeti je nekaj drugega kakor čutiti. Že malone sedemdeset ur smo na Luni in še vedno se ne moremo temu privaditi. Ne znamo spraviti v sklad napor naših mišic z manjšo težo predmetov, da, celo lastnega telesa. Ko naglo vstanem s sedeža, me vrže domala meter visoko, čeravno sem se hotel samo dvigniti. Varadol je pred nekaj urami hotel upogniti kavelj iz debele žice, ki je pritrjen k steni našega bivališča. Prijel ga je z eno samo roko, pa ga je dvignilo v zrak. Pozabil je, da zdaj ne tehta več nad sedemdeset kilogramov, ampak le pičlih trinajst kilogramov! Zgodi se, da ta ali oni z vso silo premetava predmete, ki jih je hotel samo premakniti. Skoraj nemogoče je zabiti žebelj, ker tehta kladivo, ki je imelo na zemlji dva funta, komaj nekaj čez sto sedemdeset gramov. Peresa, s katerim pišem, skoraj ne čutim v roki.

Marta pravi, da ima občutek, ko da je postala duh brez telesa. Res je tako.

Nekaj nevskečnega je v tem občutku čudne lahkoče... Človek bi zares lahko začel verjeti, da je duh, zlasti ko vidi Zemljo, ki sije na nebu kakor Luna — le da je štiri-

najstkrat večja in jasnejša od tiste Lune, ki nam je razsvetljevala zemeljske noči. Vem, da je vse, kar doživljam, resnično, pa se mi vendar zdi, da sanjam ali da sem v gledališču in občudujem divno scenerijo. Vsak hip lahko pade zavesa in te dekoracije bodo izginile kakor sen...

Ze preden smo krenili na pot, smo dobro vedeli, da bo Zemlja sijala nad nami kakor velikanška nepremična svetilka, obešena sredi neba. Vsevidlj si ponavljam, da je to zelo preprosta stvar. Luna hodi svojo pot in se z vedno isto stranjo obrača k Zemlji. Zato se zdi Zemlja nepremična tistim, ki gledajo nanjo z Lune. Da, to je naravno, in vendar me vznemirja stekleno žareče strašilo Zemlje, ki že sedemdeset ur gleda na nas z zenita nepremično in trdovratno.

V BLAG SPOMIN
ČETIRTE OBLETNICE SMRTI
NAŠEGA LJUBLJENEGA
SOPROGA OČETA IN
STAREGA OČETA

Boltizar Hozjan

ki je preminul
12. novembra 1964 leta.

V tistem grobu že počivaš
cela leta štiri
Tvoj spomin pa v naših srcih
vedno bolj živi!

Lahko naj Te zemlja krije,
spavaj, dragi nam, sladko,
luč nebeška naj Ti sije,
mir in pokoj naj Ti bo!

Zalujoči:

ANA — soproga
JOHN in MATIJA — sinova
JANE — snaha
JOHN in ROBERT — vnuka
Ostalo sorodstvo

Cleveland, O., 12. novembra 1968.

Vidim jo skozi šipo v steni projektila, ki je obrnjena navzgor, in z golim očesom razlikujem temnejše pege morij in žareče pasove kopnin. Polagoma se premikajo pred mano, po vrsti rasejo iz sence: Azija, Evropa, Amerika — ožijo se na robu žarečega globusa, zahajajo ter se spet prikazujejo

po 24 urah.
Zdi se mi, kakor da se je vsa Zemlja spremenila v odprto, neusmiljeno, bedče oko in gleda trdovratno, a začudeno na nas, ki smo s svojimi telesi pobegnili od nje — prvi med vsemi njenimi otroki.

(Dalje prihodnjič)

VABILO

PEVSKI ZBOR JADRAN

KONCERT

v nedeljo 17. novembra 1968

V SLOVENSKEM DELAVSKEM DOMU
na Waterloo Road

Začetek ob 4:00 uri popoldne. Po koncertu bo večerja in ples. Igral za ples bo orkester Frankie Mramor. Vse se prijazno vabi.

ODBOR

MULLALLY POGREBNI ZAVOD

Nahaja se med Memorial Shoreway in Lake Shore Blvd.
365 E. 156th St. KE 1-9411

- ★ Vse predpriprave v naši posebni privatni sobi.
- ★ Vera, narodnost in privatni običaji upoštevani.
- ★ Parkirni prostor. Zračevalni sistem.

24 urna ambulančna posługa in aparat za vdihavanje kisika.

K S K J

AMERIŠKA SLOVENSKA KATOLISKA JEDNOTA

(K.S.K.J.)

NAJSTAREJŠA SLOVENSKA KATOLISKA PODPORNIA ORGANIZACIJA V AMERIKI

sprejema moške in ženske od 16. do 60. leta; otroke pa takoj po rojstvu.

- izdaja najmodernejše vrste zavarovalnic za odrasle in za mladino;
- od \$500.00 do \$15,000.00 posmrtnine
- za onemoglost, poškodbe in operacije do vsote \$600.00
- za odrasle člane bolniško podporo
- članom posodi denar za nakup doma.

Za seznam in pojasnila o tajniku ali tajnici v vaši okolico izpolnite izresek in pošljite na glavni urad K.S.K.J.

AMERICAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION (K.S.K.J.)
351-353 No. Chicago St.
Joliet, Illinois 60431

Radi bi več pojasnila o K.S.K.J. ter ime in naslov tajnika(ice) v naši okolici.

IME
NASLOV
MESTO
DRŽAVA CODE

ČE SE SELITE

izpolnite ta odrezek in ga nam takoj pošljite. Ni potrebno, da nam pišete pismo. Naslove menjamo dvakrat tedensko. Navedba starega naslova je nujna

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio 44103

Moj stari naslov:

Moj novi naslov:

MOJE IME:

PROSIMO, PIŠITE RAZLOČNO

POD POVEČANIM PRITISKOM — "Modre dojenčke" pregledujejo po novem v posebnih prostorih v povečanim pritiskom, kjer imajo zdravniki boljše možnosti, da jih rešijo. Na sliki vidimo tak pregled.